

jo, at kun ved at sætte sig et Maal, opnaar man noget, og det vilde vistnok ved alle de Arbejder eller Bestillinger, der nu anbefales Kvinderne, være heldigst, om de saa, at med disse fulgte Udsigten til en større Virksomhed og et bedre Udkomme.

En Bestilling, som Kvinder kan antage, er Postmesterembedet ved de større Stationer i Provindserne, der er for mig nævnt en saadan, forestaaet af en Kvinde, hvor Lønnen er henved 2000. At der i Postvæsenets Tjeneste findes ansat endel Kvinder allerede nu, er forleden oplyst i Nationaltidende, nemlig 2 Bestyrere, 34 Fuldmægtige og Assisterter, og 30 Brevombærersker.

Til Stationsforvalter ved de mindre Stationer vilde ogsaa kunne benyttes Kvinder, og her vilde Kvinden faa nogenlunde Løn og dermed Ligestilling med Manden.

I vor Tid har Kvinden Ret til at arbejde, og de faa undertiden selv af Mændene Ros, fordi de foretrække Arbejde for Lediggang eller Fornøjelser, men hvad de ikke har, er Adgang til vel lønnede Stillinger, som tillader dem at føre et nogenlunde sorgfrit Liv og tilfredsstille deres aandelige Interesser, om de har nogen.

Vi maa blot erindre, at enhver Kultur hensynger, enhver aandelig Begavelse forkrøbles, naar den savner den jævne Velstand, som betinger dens Existens.

Lad Kvinderne faa Lov at bruge Høvl og Saug, at lave Træsko og smedde Hestesko, om saa skal være, men lad de Kvinder, hvis Evner absolut gaa i en anden Retning, faa Lejlighed til at skabe sig en virkelig fri og tilfredsstillende Existens, uden først at have opslidt sig halvt for at tage en Lærerindeexamen, som vel i de københavnske Almueskoler kan skaffe dem en aarlig Indtægt af indtil 1,500 Kr. og Pension af 100 Kr., men som for saare manges vedkommende er alt for dyrt købt, med Tab af Sundhed og Kræfter, ikke at tale om, at det altid kun bliver en lille Brøkdelen af de examinerede Lærerinder, der faar de godt lønnede Embeder, eller overhovedet faar et saadant, da Markedet er opfyldt, saa der i lang Tid ikke vil blive Brug for dem, der alt nu er Embedssøgende, end sige for de tusinder, der kommer efter.

En Kvinde, der selv har en større Købmandsforretning, har engang udviklet for mig, hvor ønskeligt det vilde være, om unge Piger oplærtes til at overtage Kommissernes Pladser bag Disken i vore Manufakturhandler, i Stedet for nu alene at være Kunder.

Efter hendes Mening vilde en Forretning blive heldig stillet ved kvindelige Hjælpere, disse vilde faa en høj Gage, og der vilde herved aabnes nye Veje for det kvindelige Erhverv.

At en ung Pige meget godt kan staa bag Disken med en Alen i Haanden og uden Anstrængelse betjene de Kunder, der i Dagens Løb henvende sig til hende, er jo indlysende. At Kvinden med Held kan forestaa en Kolonialhandel, har jeg selv set for mange Aar tilbage, saa at sætte unge Piger i Lære i en saadan Forretning med det Formaal for Øje, selv engang at kunne antage en saadan, naar de er udlærte, vilde vistnok være værd at anbefale, saavel til Forældres som til den kvindelige Ungdoms Overvejelse.

Det forekommer mig, at Kvindesagens Venner først og fremmest blandt de Opgaver, de sætter dem, maa søge at udfinde alle de rige Baner, som Kvinden fra nu af maa slaa ind paa, alle de nye Felter, de for Fremtiden maa indvinde.

I en lang Aarrække har Kvinderne kun haft 2 Erhvervsgrene, Lærergerningen og Husjomfruen, senere er Kassererskerne kommet til. At Kvinderne med utrættelig Iver har kastet sig over den første og sidste af disse Leveveje, er bekendt, men der er jo nu heller ikke Brug for de mange, der melde sig.

Der anbefales nu stærkt, at de unge Piger skal uddanne sig til Sygeplejersker, men jeg tror det er en sygelig Tanke, som hellere maatte opgives. Om man forsøgte at opdrage den kvindelige Ungdom til Sundhedsplejersker, det vilde i Fremtiden være heldigere, baade for dem selv og andre.

Om Sundhedsplejen optoges som et Fag paa alle Pigeskoler, det vilde være et stort Fremskridt, men samtidig maatte den naturhistoriske Undervisning optage det menneskelige Legeme, og med de Hjælpe-midler, der gives i *Fiedlers* anatomiske Læsebog og gode anatomiske Apparater, vilde man virkelig bringe den kvindelige Ungdom til at forstaa, at her var noget at lære, som burde have Interesse for alle tænkende Mennesker, og vække Eftertanke ved mangt og meget, som nu i det daglige Liv gaar upaaagtet hen, til stor Skade for Sundheden, til unyttig Spild af Kræfter osv.

Ved en fornuftig hygiejnisk Undervisning vilde rimeligvis et af de mest udbredte Onder, som vor Tid lider af, den om sig gribende Nervositet, aftage, om ikke forsvinde.

Blev Sundhedsplejen indlagt som et Skolefag i alle vore Skoler, vilde herved blive Brug for endel Lærerinder, der udelukkende burde undervise i dette Fag, og maaske kunde de samme Lærerinder undervise de unge Piger i svensk Gymnastik. — Var det ikke tænkeligt, at disse 2 Fag kunde læres samtidig af de unge Piger, der uddannes til Gymnastiklærerinder, og at de saa fremdeles kunde medvirke i begge Dele.

Vi ved jo, at Sundhedspleje og det menneskelige Legemes Anatomi er et Skolefag i alle amerikanske Kommuneskoler, kunde vi da ikke tænke os, at Kvindeforeningerne foresatte sig at virke hen til, at vi her i Landet kunne opnaa noget lignende. Der vilde, netop hvor Talen er om den kvindelige Undervisning, være meget at henvende sin Opmærksomhed paa for alle Kvindesagens Venner. Om der blev taget lidt mere Hensyn til den virkelige Nytte, de unge Piger har af de forskellige Fag, de lærer, om Besparelse af Tid og Penge ved Undervisningen, alle disse Ting kunne vistnok trænge til at belyses og undersøges, hvor Talen er om at uddanne den kvindelige Ungdom til selv at vælge sig en Livsstilling, hvor praktisk Dygtighed bliver en uafviselig Nødvendighed.

Det vilde være ønskeligt, om nogle af de her berørte Forhold kunde komme til Forhandling paa de forestaaende Kvindemøder, ethvert Bidrag, der ydes til at vække Kvindernes Opmærksomhed i de forskellige Retninger, hvor de muligvis kunne faa Held til at arbejde frit, maa jo alt i og for sig betragtes som et, om end nok saa lille, Fremskridt.

Beate.